

komstgrænsebetingelsen og dermed ikke vil have mulighed for at opnå et skattnedslag.

3. Beskrivelse af lovforslagets enkelte elementer

3.1. Ændrede regler for skatte- og vurderingsankenævne

3.1.1. Gældende ret

Skatteministeren er efter skatteforvaltningsloven bemyndiget til at bestemme landets inddeling i skatte- og vurderingsankenævnskredse og til at bestemme antallet af medlemmer i det enkelte nævn. Kompetencen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1378 af 12. december 2006 om landets inddeling i skatte-, vurderings- og motorankenævnskredse. Ved bekendtgørelsen er det både fastlagt, hvilke kommuner der henhører under hvilke ankenævn, og hvor mange medlemmer det enkelte ankenævn har. Skatteministeren har desuden fastsat, hvor mange pladser i ankenævnet den enkelte kommune har indstillingsret til, men dette fremgår ikke af bekendtgørelsen. Udgangspunktet for fordelingen af pladserne har været forholdet mellem indbyggertallene i de berørte kommuner pr. 1. januar 2006, men ministeren har også haft mulighed for at inddrage andre relevante samfundshensyn ved fordelingen. Dette har for skatteankenævnenes vedkommende udmøntet sig i, at alle kommuner har fået til-delt mindst én plads i det relevante skatteankenævn. For vurderingsankenævnenes vedkommende er der derimod et mindre antal kommuner, som ikke har indstillingsret til nogen ankenævnsplads. Baggrunden herfor er det samlede antal medlemmer på henholdsvis 462 og 98 i henholdsvis skatte- og vurderingsankenævnene.

Medlemmer af såvel skatte- som vurderingsankenævn udnævnes af skatteministeren personligt. Det sker efter indstilling fra den indstillingsberettigede kommune. Hver kommunalbestyrelse skal efter skatteforvaltningsloven indstille mindst to personer til hver af kommunens pladser i ankenævnet og mindst to personer til hver af funktionerne som suppleant for disse medlemmer.

Efter gældende regler har ministeren formelt ingen mulighed for at undlade at udnævne en af de indstillede personer. Under Folketingets forberedelse af skatteforvaltningsloven (lovforslag L 110, Folketinget 2004-05, 2. samling) tilkendegav skatteministeren, at han ville tilstræbe, at nævnene fik en alsidig sammensætning for så vidt angår bl.a. politisk tilhørsforhold, køn, alder og erfaring. Det var ministerens forventning, at kommunalbestyrelsernes indstillinger ville give det hertil fornødne råderum. En utilstrækkelig

variation og valgmulighed blandt de indstillede personer har ministeren imidlertid i enkelte tilfælde anset sig for bundet af.

Derimod har ministeren ikke anset sig for forpligtet til at udnævne personer til skatteankenævnene, der ikke har afleveret selvangivelse til SKAT, eller som har indgået en afdragsordning med SKAT om restancer, men som ikke har overholdt afdragsordningen. Sådanne forhold er ikke nødvendigvis kommunalbestyrelsen bekendt på det tidspunkt, hvor indstillingen er afgivet.

En kommunalbestyrelse kan kun indstille personer, der er valgbare til kommunalbestyrelsen. Det betyder efter den kommunale valglovs § 1 og § 4 bl.a., at en person skal have fast bopæl i kommunen, og at den pågældende ikke må være dømt for »en handling, der i almindeligt omdømme gør den pågældende uværdig til at være medlem af kommunale og regionale råd« inden for en vis årrække forud for valget. Afgørelser om, hvorvidt en person har fortabt sin kommunale valgbarhed, afgøres af Valgbarhedsnævnet. I praksis har det hovedsagelig været overtrædelser af straffeloven samt overtrædelser af skattekontrolloven, kilde-skatteloven eller andre love på Skatteministeriets område, der har medført, at Valgbarhedsnævnet har stauteret, at en person ikke er valgbar.

Kommunalbestyrelsens indstilling skal ledsages af en angivelse af den pågældendes kvalifikationer til at bestride hvervet. Ministeren tilkendegav forud for udnævnelsesrunden i 2006, at han ville prioritere erfaring og kontinuitet.

Medlemskab af skatte- og vurderingsankenævn er et borgerligt ombud. Det vil sige, at en person, som skatteministeren ønsker at udnævne til nævnsmedlem, som udgangspunkt er forpligtet til at påtage sig hvervet og til at forblive medlem af nævnet i dettes fireårige funktionsperiode. Man kan dog frasige sig hvervet, hvis visse særligt kvalificerede årsager hertil foreligger. Der er efter gældende regler ingen muligheder for at udtræde midlertidigt, heller ikke ved langvarig sygdom, barsel, udstationering eller lignende kvalificerede midlertidige fraværsårsager.

Efter de gældende regler skal et medlem af et skatte- eller vurderingsankenævn udtræde af ankenævnet, hvis den pågældende har været fraværende fra nævnets møder i en sammenhængende periode på 6 måneder, eller hvis den pågældende mister sin valgbarhed til kommunalbestyrelsen. I praksis er langt den mest almindelige årsag til mistet valgbarhed, at den pågældende er fraflyttet kommunen.

Endvidere er der regler om, at ministeren kan imødekomme en anmodning om at udtræde af ankenæv-